

Dušan našel v charitě klid



Už skoro dva roky ho můžete každý pracovní den potkat na dvoře opavské charity v Jaktarži, jak kráčí svým dlouhým krokem do práce v Chráněných dílnách sv. Josefa. Po dlouhém čtvrt století je to poprvé, co do zaměstnání míří radostně a spokojeně. Život 44letého Dušana Gibese z Opavy by se určitě vyvíjel jinak, kdyby se před 25 lety neocitl v nesprávném čase na nesprávném místě.

Dušan na jaře roku 1982 úspěšně odmaturoval a nastoupil jako programátor, chystal se na vysokou. Osudový okamžik přišel v sobotu 16. října 1982. Ten den Dušan přijal pozvání na stužkovací večírek, konající se v opavské restauraci Latarna. Když se celá třída vracela v noci z akce pěšky domů, najel na ni ve velké rychlosti na mol opilý řidič. Jedna dívka byla na místě mrtvá, dalších šest studentů skončilo v nemocnici. Dušana odvezla sanitka v těžkém bezvědomí. Probral se z něj po dlouhém týdnu, během kterého bojoval o život i on.

Dlouhé bezvědomí se podepsalo na Dušanově psychické kondici, špatně se koncentroval, byl brzy unavený. Dostal částečný invalidní důchod a začala jeho 25 let trvající anabáze po zaměstnáních všeho druhu. Pracoval jako kontrolor, pomocník ve zlatnictví, při ostraze supermarketu a nakonec jako noční vrátný. Konzumace předepsaných léků, stres z nekončících změn a přehozený bioryt-



mus vedly nakonec k tomu, že Dušan zcela zkolaboval. Následná léčba si vyžádala rok pracovní neschopnosti.

V evidenci Úřadu práce v Opavě, kam přišel v roce 2005, by bez aktivní pomoci zvenčí byl nejspíše ještě dnes. Dušan však měl štěstí a jeho těžký osud přece jen nabral po dlouhé době lepší kurz. Byl vybrán do právě probíhajícího projektu PRAPOZA (PRAxe-POdpora-ZAMěstnání), spolufinancovaného evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky a organizovaného Charitou Opava. Projektu se zúčastnilo 46 osob znevýhodněných na trhu práce. Celých 70 % pak skutečně našlo zaměstnání. Dušan byl jedním z nich.

Dnes Dušan doslova září spokojeností. V Chráněných dílnách sv. Josefa, které fungují i díky velkorysé pomoci opavského magistrátu, vyrábí keramiku, což ho ohromně baví. „Není tady žádný tlak, který mě předtím tak drtil,“ dodává. Zdá se, že po dlouhém čtvrtstoletí konečně našel díky opavské charitě tolik potřebný klid a pohodu.

Chráněné dílny sv. Josefa

Přemyslovců 26

Opava-Jaktarž

Tel: 553 612 780

www.charitaopava.cz

✦ Měsíc v charitě

Charita uměla pomoci

Do řešení situace pana Daniela z článku na této stránce jsem se společně se sociálními pracovníky, magistrátem a azylovými domy v ČR zapojil i já. Společně jsme hledali řešení. Muž byl bez dokladů, proto mu nemohly být přiděleny sociální dávky. Pro nemocnici už nebyl pacientem, naše krizové bydlení bylo obsazené, azylový dům pro takové klienty nemá personál a nemohl jej přijmout ani dům pro zrakově postižené ve Vlastovičkách. Nikde v ČR není zařízení, kde by našel útočiště zdravotně postižený bezdomovec. Nakonec jsem se jako ředitel Charity Opava rozhodl, že tomuto člověku zaplatíme 3 měsíce pobytu v azylovém domě v Šumperku, než se vše vyřeší. Jako představitel organizace, která právě takovým lidem pomáhá, jsem rád, že naši zaměstnanci umějí být ve správný čas na správném místě.

Jan HANUŠ, ředitel

K velikonocním svátkům přejeme všem Opavanům radost z probouzejícího se života

✦ Krátce

• Jarní sbírka šatstva

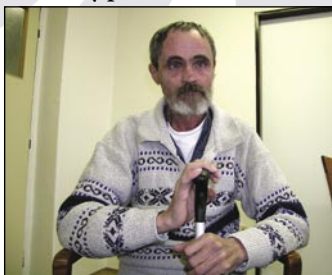
Sbírka šatstva do vagonů, kterou pravidelně pořádá Charita Opava, proběhne v pondělí 14. a úterý 15. dubna od 8 do 17 hodin. Vagon bude přistaven na nákladním nádraží ČD ve stanici Opava – Východ. Darované ošacení je určeno pro Diakonii Broumov, kde se textil třídí a dále zpracovává.

• Děti navštěvují seniory

Mezigenerační setkávání je důležitá forma aktivizace v charitním zařízení Denní stacionář pro seniory. Již 13 let pravidelně docházejí do tohoto střediska děti z mateřské školy Olomoucká pod vedením ředitelky Evy Birklenové. Taková setkání jistě obohacují obě strany.

Bezdomovec, který oficiálně neexistuje

Není divu, že byste mu hádali více, než jeho pětapadesát let. Jmenuje se Valter Danihel, téměř 20 let žil jako bezdomovec v lese a má poměrně dost velký problém. Oficiálně totiž neexistuje.



Od chvíle, co ho postihla mozková příhoda a převezli ho z jeho chatrče do nemocnice v Ostravě a pak v Opavě, si ho všichni přehazují jako horký brambor. Bezdomovec Valter Danihel je totiž zvláštní úkaz – jeho poslední dokumenty jsou z doby ČSSR. Už téměř 20 let pracuje na-

černo, probírá se odpady a přežívá v lese. Instituce, se kterými dnes přichází do styku, tedy mohou jen konstatovat, že „jmenovaný není veden v evidenci úřadu práce, nepobírá sociální dávky a není pojištěn u zdravotní pojišťovny.“ Před 15 lety se rozpadl stát, jehož dokumenty naposled vlastnil. Valter Danihel se nepřihlásil k českému občanství, což dnes již podle platných předpisů nemůže, ale ani ke slovenskému, což je podle zástupců Generálního konzulátu Slovenska také velký problém. Pan Valter totiž nemá nic, co by dokládalo jeho existenci, ani rodný list. Svědčit může pouze svou fyzickou přítomností, ale to nestačí. Ze začarovaného kruhu pomoh-

la Charita Opava. Její pracovníci ve spolupráci s Armádou spásy v Opavě, mimo rámec svých povinností, sehnali bezdomovci, který po mrtvičce téměř nevidí, dočasné bydlení v šumperské ubytovně Armády spásy a především pak zaplatili první tři měsíce pobytu. Během nich se bude snažit řada lidí mu pomoci vyřídit občanství a najít pro něj umístění v odpovídajícím zařízení.

„Nesmíte ztratit chuť žít,“ vzkazuje svérázný bezdomovec z ubytovny se slovy díky pracovníkům opavské charity. Rozhovor s mužem, který přežíval 20 let v lese a jehož jediným majetkem je hůl, o kterou se při chůzi opírá, si můžete přečíst v březnovém charitním zpravodaji Domovník na adrese: www.charitaopava.cz/download.php